

de bestyrelse skal sammensættes, og dermed jo også, om man kan fastholde et hovedfokus på den opgave, som beskrives meget flot, synes jeg, i formålsparagraffen, som vi har lavet i forligskredsen om netop det uddannelsesmæssige.

Vi ser selvfølgelig frem til den proces, vi har foran os i forbindelse med at skabe et vækstlag for tekniske og merkantile uddannelser, men synes umiddelbart, at det ser meget broget ud. Der er ingen enkle, gode løsninger på at skabe sådan et vækstlag. Det hænger jo bl.a. sammen med, at noget af det merkantile miljø er gået til Syd-dansk Universitet, at ingeniørerne har fået deres egen proces, men også at erhvervsskolerne, som udbyder de korte, videregående uddannelser, jo har deres egen identitet og deres egne meget store opgaver.

Afslutningsvis vil jeg også gerne kvittere for samarbejdet, i særdeleshed med Socialdemokraterne, men også i forligskredsen. Men jeg vil først og fremmest sige tak til sektoren for den meget, meget store tålmodighed, den har udvist, og for de fortsat konstruktive bidrag til, at lovgivningen kunne fremme de formål, som man også i sektoren synes er vigtige, nemlig at levere den bedst mulige grunduddannelse til gavn for vores velfærdssamfund.

Kl. 10.40

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I SF er vi altid åbne over for nytænkning og udvikling på uddannelsesområdet. Der er nok at tage fat på, for der er mange problemer og udfordringer i og for den danske uddannelsesverden.

Det foreliggende lovforslag om oprettelsen af professionshøjskoler udgør tydeligvis et forsøg på at forholde sig til nogle af disse problemer, men spørgsmålet er, om det løser dem eller ej, og om det skaber nye.

Der er ikke nogen tvivl om, at lovforslaget rummer gode intentioner. Man vil styrke de pågældende uddannelsers institutionelle og økonomiske rammebetingelser ved hjælp af sammenlægninger og dermed tilvejebringe en større videns- og forskningskapacitet, der skal sikre udviklingen af nye uddannelser og en forbedret efter- og videreuddannelse.

Men det er så også her, forslagens problematiske sider begynder at vise sig. For det første sav-

nes der dokumentation for den kvalitetssøgende synergieffekt, som man tydeligvis mener vil være resultatet af professionshøjskolernes flerfaglighed. Lovforslaget bygger ikke på nogen analyse af erfaringerne med professionshøjskolernes forløbere, CVU'erne. Nogle vil jo netop mene, at erfaringerne her har været, at der ikke var tale om nogen positiv synergieffekt på uddannelserne, snarere tværtimod.

For det andet indeholder lovforslaget ikke noget konkret om, hvordan det strategiske samarbejde med universiteter og andre forskningsmiljøer, som der lægges så meget vægt på, skal foregå. Det er uklart, hvilke grundlæggende pligter og rettigheder professionshøjskolerne og universiteterne har i det her samarbejde. Lovforslaget viderefører en svaghed fra CVU-lovgivningen, hvor det netop var meget uklart, hvad der skulle lægges i begrebet forskningstilknytning.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt oprettelsen af professionshøjskoler vil medvirke til at løse de rekrutteringsproblemer, der plager nogle af de videregående uddannelser. Tager vi læreruddannelsen, der for tiden både lider af for lavt optag, faldende søgning og stigende frafald, så tyder erfaringerne med CVU'erne vel egentlig på, at de her centre har været med til at dræne grunduddannelsen for ressourcer. Finansieringen af den administrative opbygning og iværksættelsen af nye initiativer er bl.a. blevet hentet fra midlerne til grunduddannelsen, hvilket har betydet mindre undervisning, mindre studievejledning og større hold, som så igen har ført til et øget frafald af studerende. Vil professionshøjskolerne sætte en stopper for det? Det er svært at se, når udviklingen af nye uddannelses tilbud skal finansieres inden for højskolernes egne budgetter.

Spørgsmålet om finansiering trænger sig også på, når det gælder selve sammenlægningen. Det fremgår af lovforslaget, at de tilskud, undervisningsministeren kan yde til udgifter forbundet med sammenlægning af institutioner, kun er tilskud til opgaver varetaget af den midlertidige bestyrelse. Det vil med andre ord sige, at man formelt set anser udgifter til sammenlægning som noget, der kun kan forekomme det første halve år. Det er altså stærkt problematisk. For så vidt angår erfaringerne med CVU-dannelserne, viser det sig, at det jo ikke er tilfældet. Udgifterne forbundet med sammenlægningerne strækker sig altså langt ud over en periode på et halvt år.